

[Minister Lise Østergaard]

domstolen nu har afvist sagerne, har vi fra dansk side arbejdet for at få Europa-Parlamentets anmodning taget op til hurtig behandling inden for de ni EF-landes politiske samarbejde. Vi støtter endvidere bestræbelserne på at få sagen taget op til behandling i den internationale arbejdsorganisation, ILO. Regeringen vil enten alene eller sammen med andre gøre den tunesiske regering bekendt med sit syn på dommene og på vores ønske og vor forventning om de dømtes snarlige løsladelse.

Hans Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne takke minister Lise Østergaard for det meget fyldestgørende svar, vi her har fået, og skal bare appellere til, at de initiativer, der kan tages på alle områder, bliver taget. Det er med forbavelse, at man i 1978 i et land, som man har samarbejdet med bl. a. i ILO, skal opleve, at det ikke er muligt at foretage en sådan generalstrejke, som der har været i Tunesien, uden at det får sådanne konsekvenser. Men jeg takker altså ministeren for det udmærkede svar.

Dorhmann (FP):

Nu er det jo ikke første gang, vi diskuterer udlændinge her. Jeg husker en bestemt sag, vi havde om en mexikaner, og som blev diskuteret temmelig meget her. Nu rejser ministeren jo meget rundt i udlandet, og jeg vil gerne spørge ministeren i forbindelse med den mexikanersag – jeg skal ikke sammenligne med navnet på den pågældende – om hun ikke finder det uheldigt, at Danmark den ene gang efter den anden blander sig i udenlandske anliggender. Jeg vil endvidere spørge ministeren, om der er noget om de forlydender, der går om, at den mexikaner, vi på daværende tidspunkt diskuterede, for øjeblikket befinder sig som terrorist i Vesttyskland.

Første næstformand (Erlendsson):

Det sidst rejste spørgsmål vedrører ikke det spørgsmål, der er stillet til ministeren.

Ministeren ønsker ikke at svare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *minister Lise Østergaard* af:

Poulsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget det – hvis den ulykke skulle vederfares os, at Danmark skulle blive vært for FN's kvindekongress i 1980 – vil koste de danske skatteydere?«

(Spm. nr. 223).

Skriftlig begrundelse.

Det fremgår af dagspressen – bl. a. Jyske Tidende af 10. november – at Danmark er ivrig ansøger til at blive vært for FN's kvindekongress i 1980. Det er spørgerens opfattelse, at kvinderne fra de forskellige FN-medlemslande skal være hjertelig velkomne til at afholde deres kongress i Danmark, såfremt de selv afholder de dermed forbundne udgifter; men såfremt det er regeringens mening, at denne kongress skal betales af skatteyderne, stiller sagen sig noget anderledes. Så finder spørgeren det ulykkeligt, hvis Danmark skal være vært, og da også Østtyskland ifølge dagspressen er inde i billedet som ansøger til værtskab, bør ministeren efter spørgerens opfattelse ikke lægge hindringer i vejen for, at Østtyskland bliver værtsland.

Minister Lise Østergaard:

På De Forenede Nationers 27. generalforsamling i 1972 blev året 1975 proklameret som det internationale kvindeår, og dette kvindeår blev markeret bl. a. gennem afholdelsen af en verdenskonference, der fandt sted i Mexico i sommeren 1975. På denne kongress blev der vedtaget en verdensaktionsplan, den såkaldte Mexicodeklaration, om kvindens ligestilling. På grundlag af denne deklaration besluttede FN's 30. generalforsamling i 1975 at etablere kvindetåret fra 1976 til 1985, og man gjorde det med det formål at arbejde for kvinders lighed og deltagelse i samfundets udvikling samt for kvinders deltagelse i de internationale bestræbelser for fred og sikkerhed.

Som et markeret højdepunkt i tiåret har De Forenede Nationer besluttet, at der midtvejs – og det vil sige i 1980 – på ny skal afholdes en verdenskonference. Det bliver denne konferences hovedopgave at vurdere de fremskridt, der er opnået hidtil i tiåret, samt at justere programmet for den resterende periode, 1981–85. Gennem sit medlemskab af FN's kvindekommision har Danmark taget aktiv del i forberedelserne til 1980-